

El senyor president:

Muchas gracias. (*El president desconnecta el micròfon de la diputada. Aplaudiments*)

Señor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Señor presidente.

Bueno, yo no sé si veo otra oposición, porque la verdad es que después de ocho años de gobierno del señor Zapatero, jamás oí en esta cámara a nadie reivindicar una inversión para esta comunidad. Ahora sí, ahora sí. Ya hemos dicho: los presupuestos no nos gustan.

Pero mire, usted ha hecho alusión a la ley de dependencia. La ley de dependencia se inventó..., y es uno de los ejemplos de deslealtad institucional más grandes que ha habido en este país. (*Protestes i aplaudiments*) Y se lo digo. ¿Por qué? Porque fue en aquel momento..., esa ley de dependencia fue el «yo invito, pero pagas tú.» (*Veus*) Y las comunidades tuvimos que asumir dentro de nuestras arcas ya la cobertura de unos gastos que la ley hasta ese momento no nos tenía asignados. (*Veus*)

El senyor president:

Señores diputados... (*Aplaudiments*) Muchas gracias.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor president, vinc a buscar respostes. El passat dijous, dia 11, les Corts Valencianes, no sé qui va ordenar tancar les portes a un col·lectiu de ciutadans que estan patint molt. Són els ciutadans organitzats en la mesa de la discapacitat, representant de Feaps, Pepa Balaguer; representants de Fead, Cati Estevan; representants de Copava, Àngel Bonafé, i un gran nombre de ciutadans que tenen la desgràcia de tindre una diferent capacitat. No han trobat respostes per part de La Generalitat, han trobat les portes tancades de les Corts Valencianes. Jo vull una resposta seriosa, perquè no és just que estes persones que tenen eixe problema continuen patint la discriminació que patixen del seu govern.

I en eixe sentit, jo li formule la pregunta: ¿què pensa fer per a pagar el que deu i què pensa fer per a buscar un mecanisme estable de finançament que permeta a estes organitzacions i a estes persones tindre un horitzó de vida digna?

El senyor president:

Moltes gràcies.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.

Señor Morera, soy consciente de los problemas que estamos generando a muchos colectivos sobre el tema de la falta de liquidez de La Generalitat. Y estamos trabajando, no tenga usted ninguna duda, para poder conseguir esa mayor liquidez y poder afrontar nuestras obligaciones con todos los colectivos e instituciones. Porque es nuestra primera obligación el poder hacer que todas aquellas personas que están

ayudando para que la sociedad pueda funcionar mejor, como todos aquellos colectivos que tienen a su cargo personas con discapacidad, entre otros, puedan tener las mismas oportunidades que el resto de personas.

Por eso, vamos a seguir trabajando, y es una de las cuestiones, como le digo, que más nos preocupa al gobierno valenciano, el hacer que estas personas se sientan verdaderos protagonistas de esta sociedad, el poder recibir el dinero necesario para poder atender a estas personas y, sobre todo, que puedan tener la garantía y la confianza del gobierno para poder cuidar y prestar todos los servicios que ellos precisen. Por eso, vamos a seguir trabajando y vamos a intentar que esa situación de tensión existente en estos momentos se pueda despejar de aquí a final de año. Han habido circunstancias que no han ayudado, cierto es, pero lo que es una realidad es que vamos a seguir trabajando para que, precisamente, el sufrimiento, que también es el nuestro, de estas personas, pueda verse compensado y aliviado en los próximos meses. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, això no és una resposta. Vosté ha d'explicar ací quan va a pagar i quin és el mecanisme estable per a estes persones. La dependència i les persones que tenen discapacitat han de ser una prioritat de qualsevol govern responsable... És una prioritat, és una qüestió de justícia, perquè ells estan prestant un servei públic que les administracions..., que l'administració no està complint. Vosté no sé si és conscient de la situació gravíssima que patixen estes persones, les 30.000 persones que estan en estos moments patint la insolvència d'un govern. I vosté ha parlat al principi de treball: l'economia social que representa que huit mil persones estan en estos moments a punt de deixar el seu treball per la insolvència d'un govern, no mos ho podem permetre.

Jo el convida que vinga i que diga que açò va a ser una prioritat i que els va a atendre i que no se van a tancar les portes. Perquè, si no, és retòrica i desconfiança dels ciutadans. Mire vosté, Ecclestone ja ha cobrat..., del compte general de..., de l'execució del pressupost, en un paradís fiscal, dos-cents i tants milions d'euros. Estem parlant de 18 milions d'euros, més el que és la dependència, que són 50 milions d'euros. Estem parlant d'unes quantitats irrisòries per al que hauria de ser un pressupost de La Generalitat, i una prioritat. ¿És per a vosté este tema una prioritat?

Estem parlant de justícia, de les... Ara mateixa, a les dotze del migdia, grans dependents se concentraran en la plaça de la Mare de Déu. És una situació d'una..., d'un situació gravíssima... ¡Parle vosté amb ells! ¡No els tanque les portes! Perquè si un govern com el de La Generalitat és incapaç de tindre com a prioritat açò, és que ací n'hi ha un fracàs sistèmic i total.

I jo li dic una cosa: nosaltres li hem dit en moltes ocasions que ací n'hi ha un deute il·legítim, que ací s'han gastat diners en coses que no es tenien d'haver gastat, i han cobrat personatges que no tenien d'haver cobrat, i que s'ha (*inintel·ligible*) ... de fer una auditoria d'esta gran estafa. No pot ser que el seu govern, el de Madrid, vaja a fer un *banco malo*, que li diuen el nom de Sareb, i se pose 90.000 milions d'euros ¿per a salvar els bancs? ¿Quan anem a rescatar les persones, senyor president? ¿Per què del que suposa el rescat d'Espanya, 100.000 milions van per a rescatar bancs? ¿I

les persones? Plantem-nos, no paguem, no paguem els deutes, no paguem els interessos que mos acaba de dir el senyor vicepresident, 38.000 milions d'euros ¡d'interessos! per al pressupost de l'any que ve i no amortitzar-ne ni un, ¡per culpa de vostés!, d'haver reformat la Constitució, l'article 135, i donar prioritat als bancs i als creditors. ¿I les persones?, ¿què passa amb les persones? I les persones que tenen una situació de desemparament, com les persones que vingueren ací i se trobaren les portes tancades... Jo no pagaria, perquè ahí n'hi ha molt de deure il·legítim. I que mos porten als tribunals, Ecclestone i tota la tropa, i primer, les persones, i amb els diners dels valencians, primer, atendre les persones.

Perquè l'*austericidi* que vostés mos estan portant mos porta al desastre com a poble, al desastre com a societat, mos porta a la marginació, mos porta al fracàs col·lectiu. No són eixes les polítiques que necessitem, ho estan diguent tots, fins i tot els premis Nobel, estan diguent que eixes polítiques són receptes fracassades. Cal vore Grècia, cal vore Portugal... ¿Vosté vol anar ahí? Jo li dic que la prioritat de qualsevol govern responsable són les persones, no els bancs. Canviem la Constitució, tornem al que va votar el poble no el que van *amanyar* vostés en una nit d'estiu canviant l'article 135. I jo li dic: no paguem el deute il·legítim, i els pocs diners públics que tenim a l'economia social,...

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...a la discapacitat i a eixes empreses socials que presten el servei públic no està prestant, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Done respostes. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor Morera, se lo he dicho en mi primera intervención, para nosotros es una prioridad las políticas de las personas, por eso, en nuestros presupuestos el 85% del mismo son políticas destinadas a las personas, a los servicios, en educación, en sanidad y en bienestar social. Por eso, tenemos que seguir centrándonos en lo que son aquellas políticas necesarias para poder seguir generando confianza en la sociedad, especialmente aquellas personas que más nos necesitan, y ese va a seguir siendo el discurso y la programación por parte de La Generalitat.

Pero usted hace ver en su discurso el que esta Generalitat no paga, y no es cierto. Mire, en lo que llevamos de año, entre enero y septiembre, hemos pagado más de 9.600 millones de euros. Y le voy a poner ejemplos. Gasto farmacéutico, casi mil millones de euros; universidades, 500 millones en la gestión de hospitales, 250 en la gestión de educación, 120 millones en diferentes programas del

Servef... Y en el tema de bienestar social, más de ciento cincuenta y siete millones de euros, de los cuales, 100 están derivados a prestaciones del programa de atención a personas y familias del sistema valenciano de personas dependientes. Esa es la realidad, estamos haciendo grandes esfuerzos para poder seguir atendiendo a las personas de esta comunidad, porque, tal como dije el primer día, cuando tomé posesión como *president* de La Generalitat, las personas siguen siendo lo primero, y por eso nuestras políticas y nuestros esfuerzos van encaminados a poder atender esas necesidades que tienen las personas.

La situación económica es la que es, ha habido una caída de ingresos alrededor del 30%, tenemos un sistema financiero que no ayuda a poder tener los recursos necesarios en relación a nuestra población y, además, lo que son las fuentes de financiación, los mercados, eso que a usted no le preocupa, nos han cerrado las puertas a las comunidades autónomas y también al Gobierno de España. Es importante trabajar en todos los frentes, no haga usted demagogia sobre la necesidad de ser responsables y creíbles hacia otros mercados, porque eso es lo que nos hace fuertes y, sobre todo, lo que nos permite hacer políticas sociales sostenibles y, sobre todo, atendidas económicamente en su justa medida.

Vamos seguir trabajando con todos los colectivos. Nunca les hemos cerrado las puertas, señor Morera, nunca, porque entendemos, como le he dicho, su sufrimiento, que es compartido, que es el nuestro, y que, para nosotros, el saber que esas personas pueden tener menos cuidados o que, incluso, puede verse cerrada cualquier institución que en estos momentos les está atendiendo, es un grave problema que también tiene La Generalitat. Vamos a seguir trabajando en ese sentido, a incrementar los esfuerzos para conseguir dinero de aquí a final de año para que todas estas personas puedan cobrar, no vean a la administración como un problema sino como un garante de lo que es su situación y, sobre todo, el compromiso de todos nosotros en hacer que estas personas tengan las mismas oportunidades que el resto de ciudadanos de la Comunidad Valenciana. Ese es nuestro compromiso, vamos a seguir trabajando y compartiendo el dolor con ellos, pero, sobre todo, esforzándonos para que puedan tener las mismas oportunidades, los mismos derechos que todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Señora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyor Fabra, el que vam viure la setmana passada o el que vam viure ahir... avui, ací, per la vesprada, amb gent dependent passant en unes circumstàncies insuportables, requerix de discursos seriosos i de respostes clares, i això és el que nosaltres volem.

Diu vosté, diu, clar, «es que los mercados nos han cerrado las puertas», ¿no?... ¿Perquè paguen? No, serà perquè no paguen. I, per tant, no diga vosté que és una administració que paga. És que no li volen prestar els diners, perquè vostés no paguen, no paguen a ningú. I, efectivament, ploren a Madrid i demanen diners, i demanen el FLA, i resulta que Madrid els ha dit que no els va a donar tots els diners del FLA de moment. I aleshores el senyor Vela diu que hi ha un ordre de prioritats en el FLA, ¡que no són les persones!, perquè a vosté li importaran les persones, però, com és una tite-

Illa de Rajoy, Rajoy diu que el primer són els deutes i, per tant, jo li pregunte avui: quan vinga l'avançament del FLA, ¿quin serà el repartiment? ¿Interessos del deute, venciments, etcètera, o les persones?

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller de Presidència:

Moltes gràcies, senyor president.

Quan vinga l'avançament del FLA es pagarà conforme diu la llei que va crear eixe mecanisme de pagament.

Però, mire vosté, vostés parlen molt de «que no es pague», «que no es pague»... Això, amb eixe discurs no es pot anar per ahí, això pot quedar molt bé en el carrer, però la realitat és una altra, i ho saben vostés, senyor Morera, que conjuntament amb els seus companys que estan darrere, quan eren coalició, van deixar de pagar els seus deutes fiscals, l'Agència Tributària va haver d'embargar (*veus*) la seua assignació... —alguns no estaven, ja ho sé, (*veus*) però els altres sí—, va tindre d'embargar la seua assignació en estes Corts, i llavors és quan van pagar. ¿És això el que volen?, ¿eh?, ¿amb interessos, (*veus*) conforme van pagar vostés? No és el camí.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor (*inintel·ligible*) (*Veus*)
Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, ja sabem que no tenen diners, molt bé, d'acord, no tenen diners, s'ho han gastat en pólvora del rei i no tenen diners, val. Però això no justifica el tracte que estan donant als discapacitats, això no justifica que vostés vagen a imposar un model de finançament, no justifica el despotisme ni el sadisme amb el qual a hores d'ara la gent encara no sap què passarà en gener, i queden dos mesos. No justifica el no tindre diners que vostés no estiguen informant les famílies quan tindran de pagar per eixe copagament, que en realitat és un *repagament*, i que a moltes famílies les deixarà sense possibilitats de portar els seus familiars als centres; no justifica la manera dèspota amb què se tanca els ulls a la problemàtica de la gent que està en el carrer; no justifica que se tanquen les portes de Les Corts.

Llavors, jo li pregunte: ¿per què vostés estan alimentant l'angoixa d'un sector que ja de per sí té prou problemes?, ¿per què no consensuen el model amb el tercer sector?, ¿per què no renuncien que açò no es convertisca al final que les empreses,...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

...a fer negoci... (*El president desconnecta el micròfon de la diputada*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

Bien, a nosotros...

El senyor president:

Señor Cabré, un momento, por favor.
Ahora, cuando quiera.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

Sí, gracias, señor presidente.

Mire, señorías, a nosotros..., somos los primeros que nos gustaría el disponer de más dinero para dependencia, somos los primeros que nos hubiese gustado tener una ley de dependencia bien financiada, pero, desgraciadamente, eso no es lo que nos han dejado los gobiernos socialistas.

Mire, señoría, le voy a dar un dato: 1.047 millones de euros. 1.047 millones de euros es la cantidad que en cinco años se adeudaban y se tenían que haber pagado para pagar la seguridad social de los cuidadores no profesionales. Otro dato: 227 millones son lo único que en cinco años pagaron los gobiernos socialistas de seguridad social (*veus*) de los cuidadores no familiares. Tercer dato: 820 millones de euros es el agujero que ustedes nos han dejado y el agujero que ahora nosotros, el gobierno..., (*veus*) y el agujero que ahora... (*veus*)

El senyor president:

Por favor.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

...en el Ministerio de Sanidad se va a tener que pagar. (*Veus*) Esa es la realidad. Un tercio del presupuesto destinado a pagar las deudas que ustedes (*inoible*) ...

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Pregunta del síndic parlamentari d'Esquerra Unida, senyora Marga Sanz. (*Veus*)

La senyora Sanz Alonso:

Señor presidente.

Señorías.

Señor Fabra, los presupuestos generales del estado para 2013 contemplan una caída de la inversión para esta comunidad en un 35%. Y esa inversión representa el 6,1 del total de las inversiones estatales, mientras nuestra población alcanza prácticamente el 11% de la total española.

Pues, bien, ante unos presupuestos que son claramente lesivos para nuestra economía, ante unos presupuestos que son claramente discriminatorios para los valencianos y valencianas ¿usted, señor Fabra, piensa exigir una rectificación de los mismos en el trámite parlamentario para conseguir que las inversiones que necesitamos en nuestro territorio nos permitan dinamizar la economía y generar empleo?

Muchas gracias.